

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13257

NAFT

B. Gutianskii

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

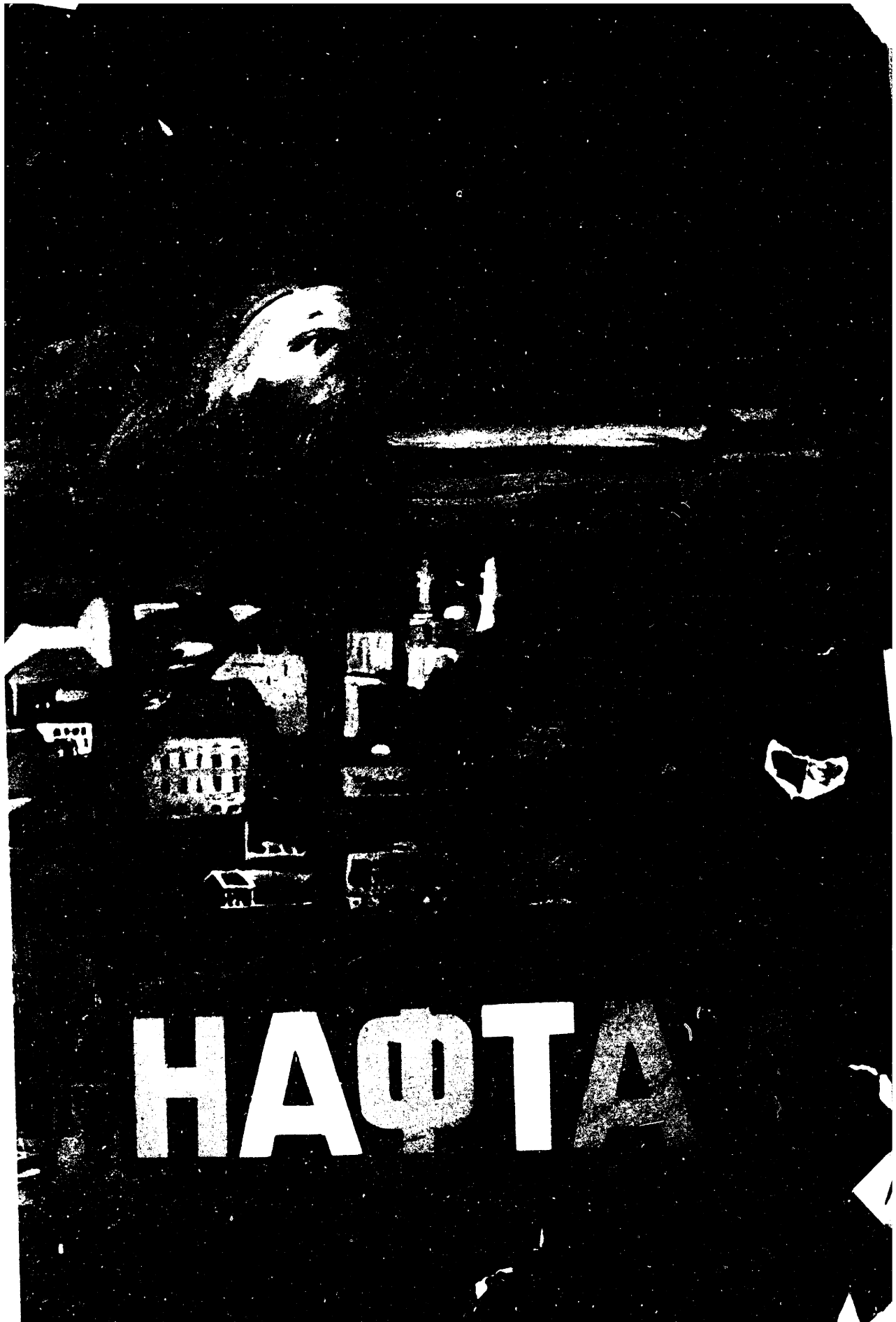
Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

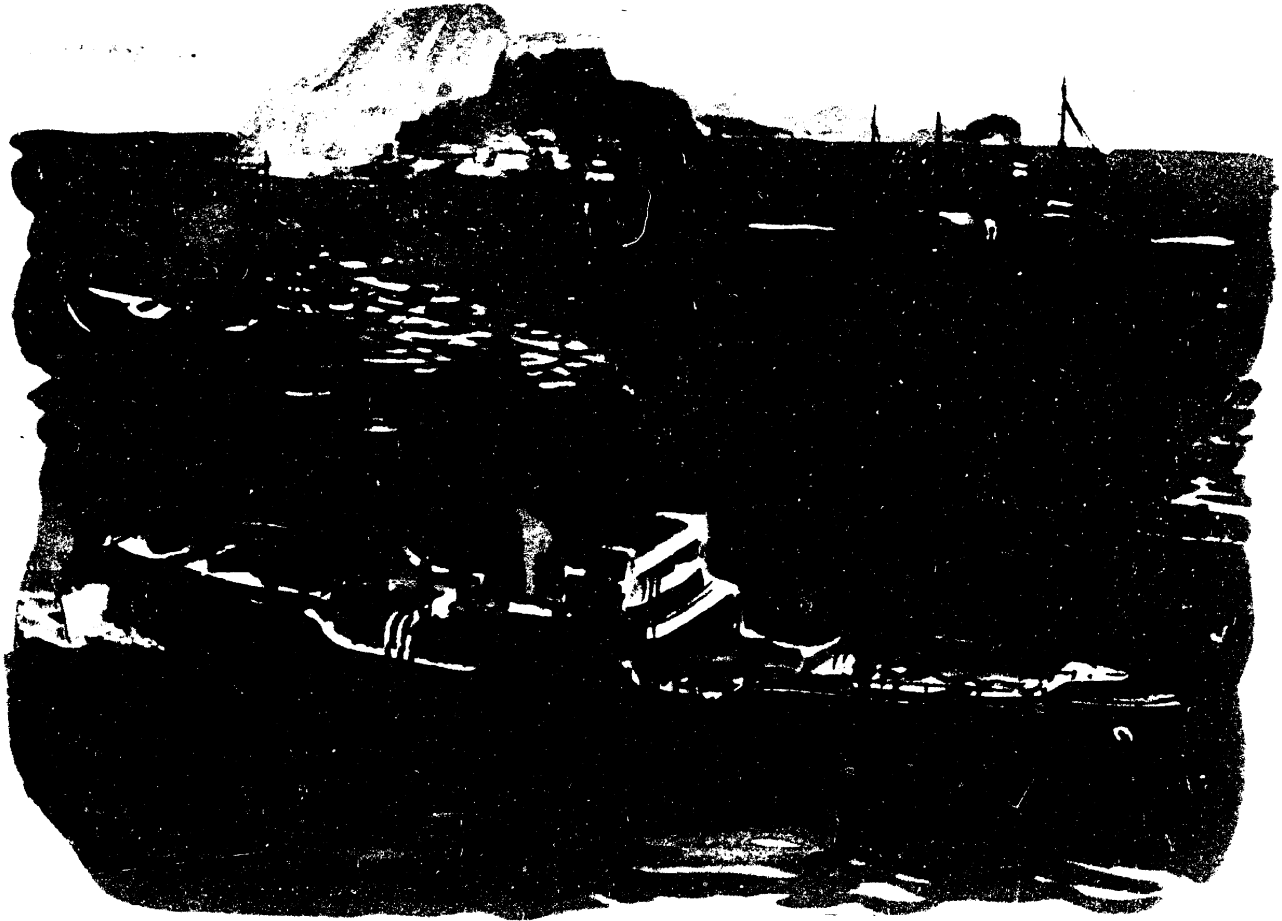

НАФТА

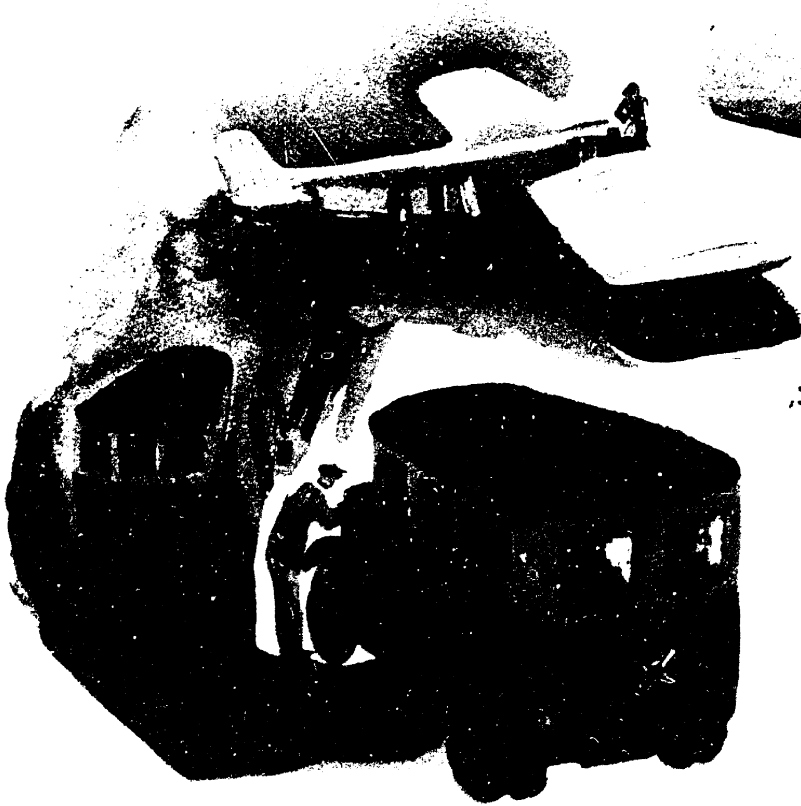
אונ ווער קאן דערציילן,
 וואס טוט מען מיט די איילן?
 פון א פושקע פון א געזענער
 גיסט מען אין די לעכעלעך.
 שמירט מען די מאשין,
 אז זי זאל זיך ניט צעגליצען.

נר, אונ מיט מאוועט,
 ווייסט איר וואס מען טוט?

ער יאגט זי אונ שרייבט זי
 אין ווייסע מעדינעס.
 ברענגען די שיפן אינדעם
 גיסע מאשינעס.

מע צינדט אים, מע ברענט אים
 אין אונדזערע שיפן,
 ער שרייבט זי אונ יאגט זי
 אין יאמ אינעם טיפן.

אָן אווטאָבוס אָן בענזיג —
 ניט אהער און ניט אהינ.
 מעגסט דעם רוודער דרייען, דרייען,
 דער אווטאָבוס וועט ניט גייען.
 גיט אימ אָנעט אינ מאָטאָר,
 טו א דריי — און פאָר.

אָן אַרעאָפּלאַן אָן בענזיג
 האָט קיינ קויעכ ניט צו פלייען,
 דער פּראָפּעלער וויל ניט דרייען,
 דער מאָטאָר וויל ניט קלאפּן.
 גיב אימ נאָר א גוטן טרונק, —
 וועסטו אימ ניט כאפּן!

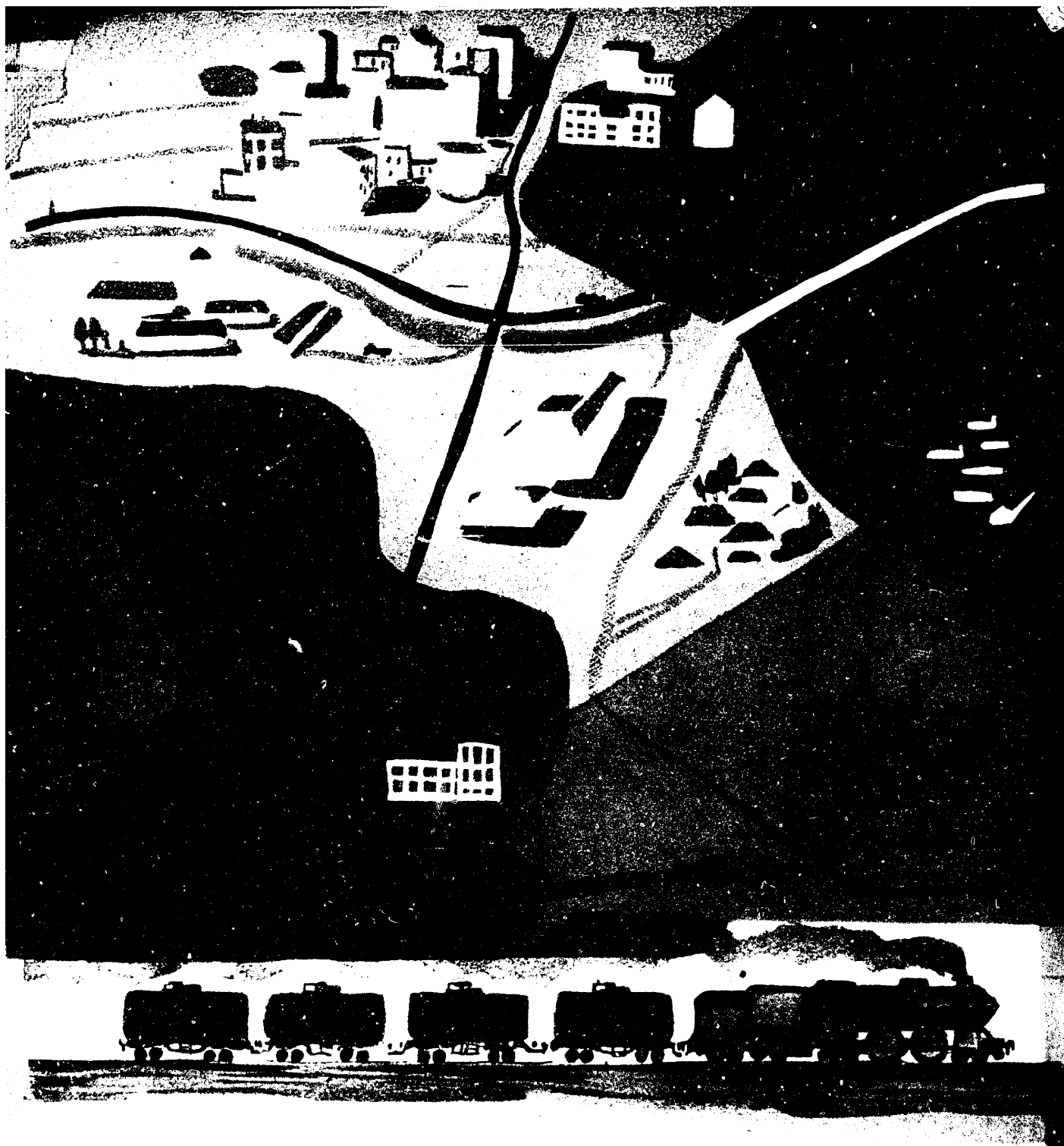
נו, און קעראַסיג
 ווו טוט מען אהינ?
 מע גיסט אריין אינ לאַמפּ,
 דעם לאַמפּ א דריי ארייס,
 צינדט מען אָן א פייערל,
 ליכטיק ווערט אינ הויז.
 מע גיסט אריין אינ פרימוס,
 מע שטעלט ארום א טאָפּ,
 צום עסן און צום טרינקען
 קאָבט ער טייקעפּ אָפּ.

דער טראַקטער האָט קיינ קעראַסיג ניט,
 גיט ער זיך פונ אַרט קיינ ריר ניט.
 נעם איך
 קעראַסיג און עמער,
 גיס אימ אָן אינ בויך,
 פאַרט דער טראַקטער,
 שלעפט ער, קנאקט ער,
 אז סע גייט א רויכ!

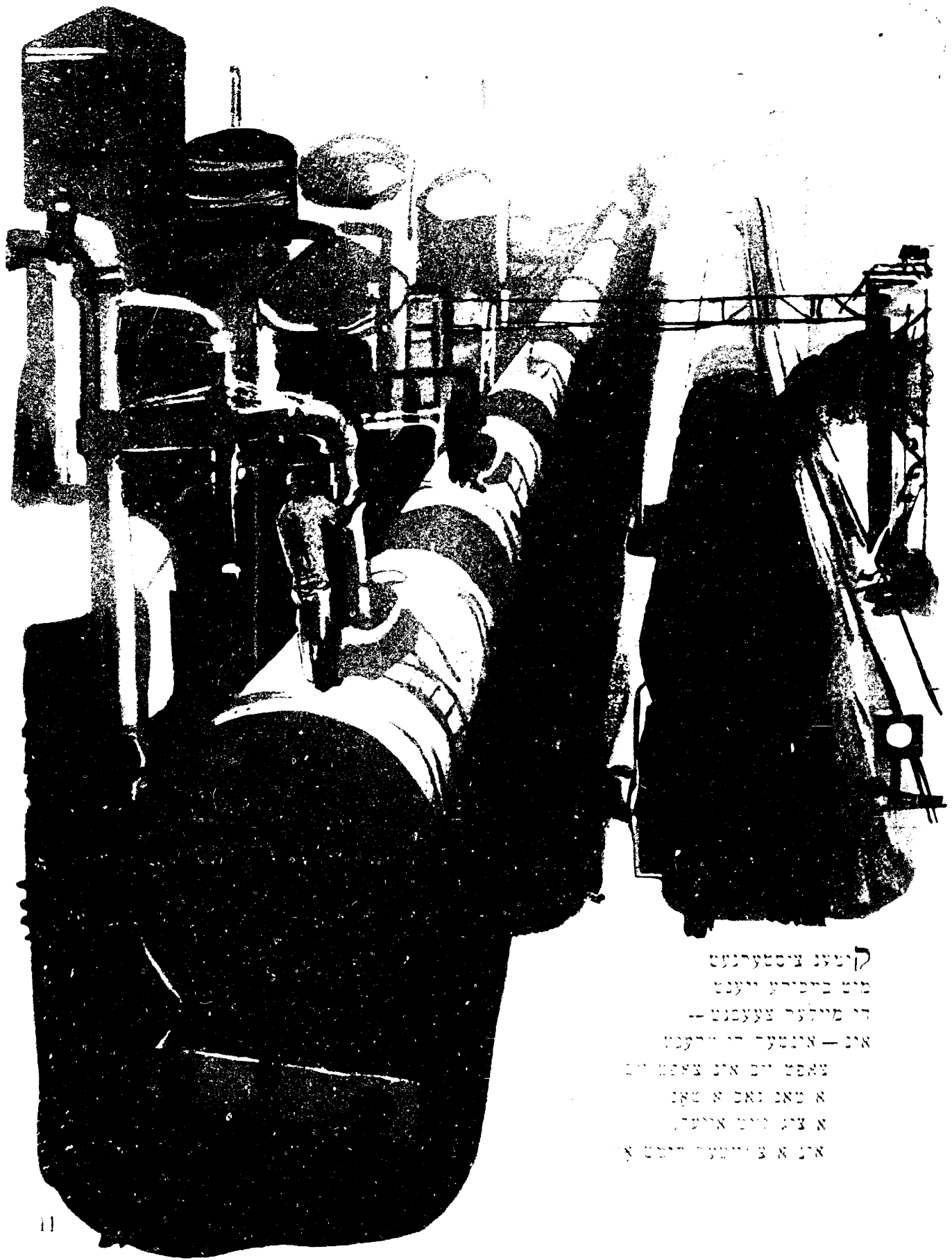
ס'דארפ וויסן דאָס לאַנד
וועגן שלאָגלערס די בעסטע.
ס'דארפ קענען דאָס לאַנד
זינע העלדן די גרעסטע!

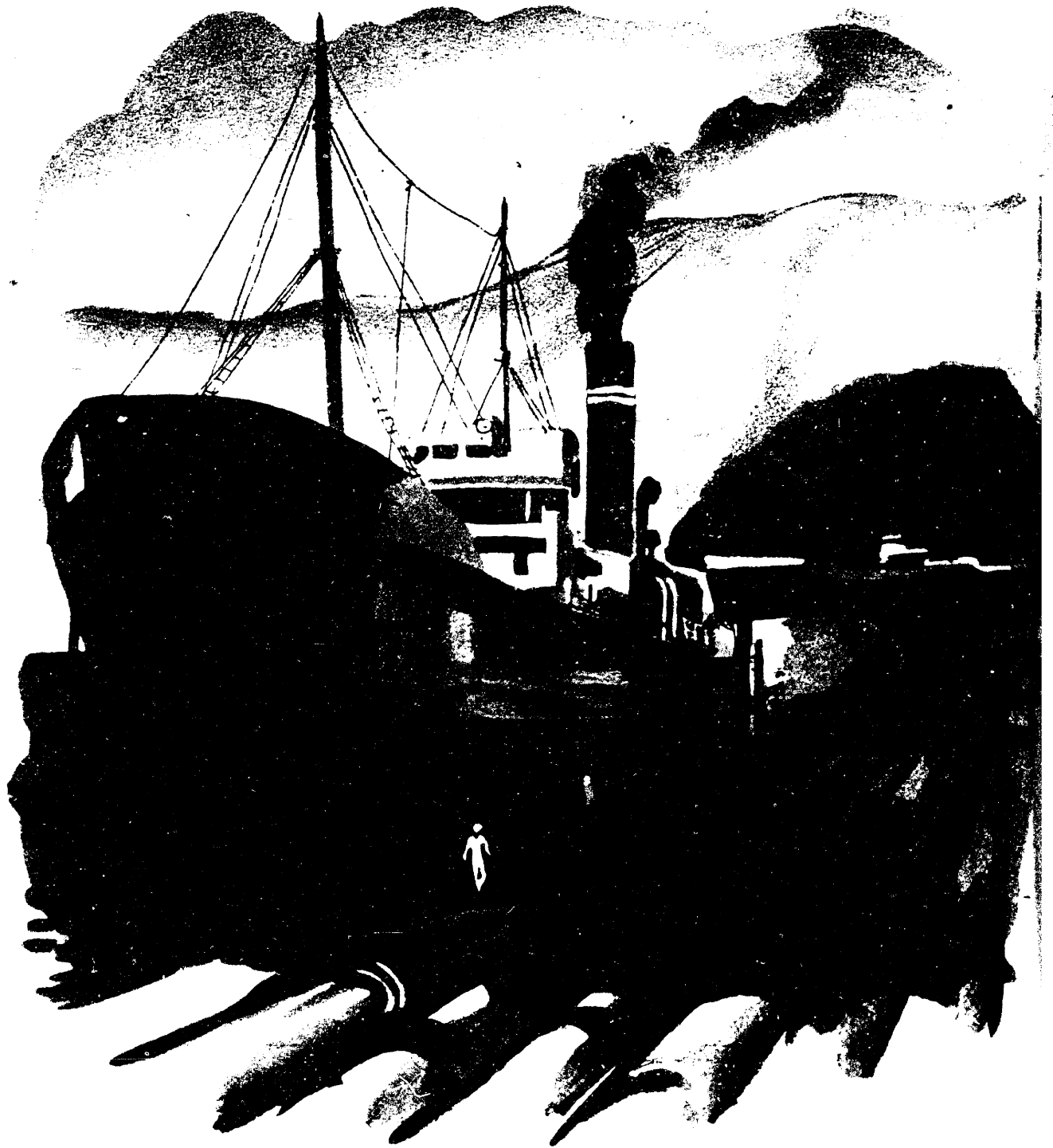
זינגען ציטונגען פון
 מיט בילדער פון העלדן,
 ציטונגען שרייבן,
 ציטונגען מערדן:
 דעם 5-יאָריקן פלאן פוננאפט
 אויסגעפילט אין 2 יאָר!

אין ראָליוודס אין ראטיוודס,
 עמטעס אין גיגאנט —
 אין אלע עקן פונעם האנד,
 אין גאנצן האנד,
 אין אלע עקן —
 אז פאר אלעמען זאל העקטן

צוגן צעפירן ציטערנעס,
 צעפירן,
 סע זאָל זיין צום ברענען,
 סע זאָל זיין צום שמירן —
 אין דארפ און אין שטאָט,
 אין פאבריק, אין זאָיאָר.

קיטען ציטערענט
מיט פרייע יענט
די מילער צעענט --
און -- אונטער די ירקעט
צופט יום און צופט יום
א טאג נאך א טאג
א ציגל מיט א ציגל
און א ציגל מיט א ציגל

גיסט זיך דער נאפט
 פון די דערנ אינ טרום.
 שיימען געלאדענע
 שיפן אויער.
 פירן דעם נאפט
 ווו די ווערט האט אן ער.

אפ אכטהונדערט ווערט
 קיין פאטימ
 אינעם פארט.
 קימען אן שיפן
 אינ פארט
 קיין פאטום,

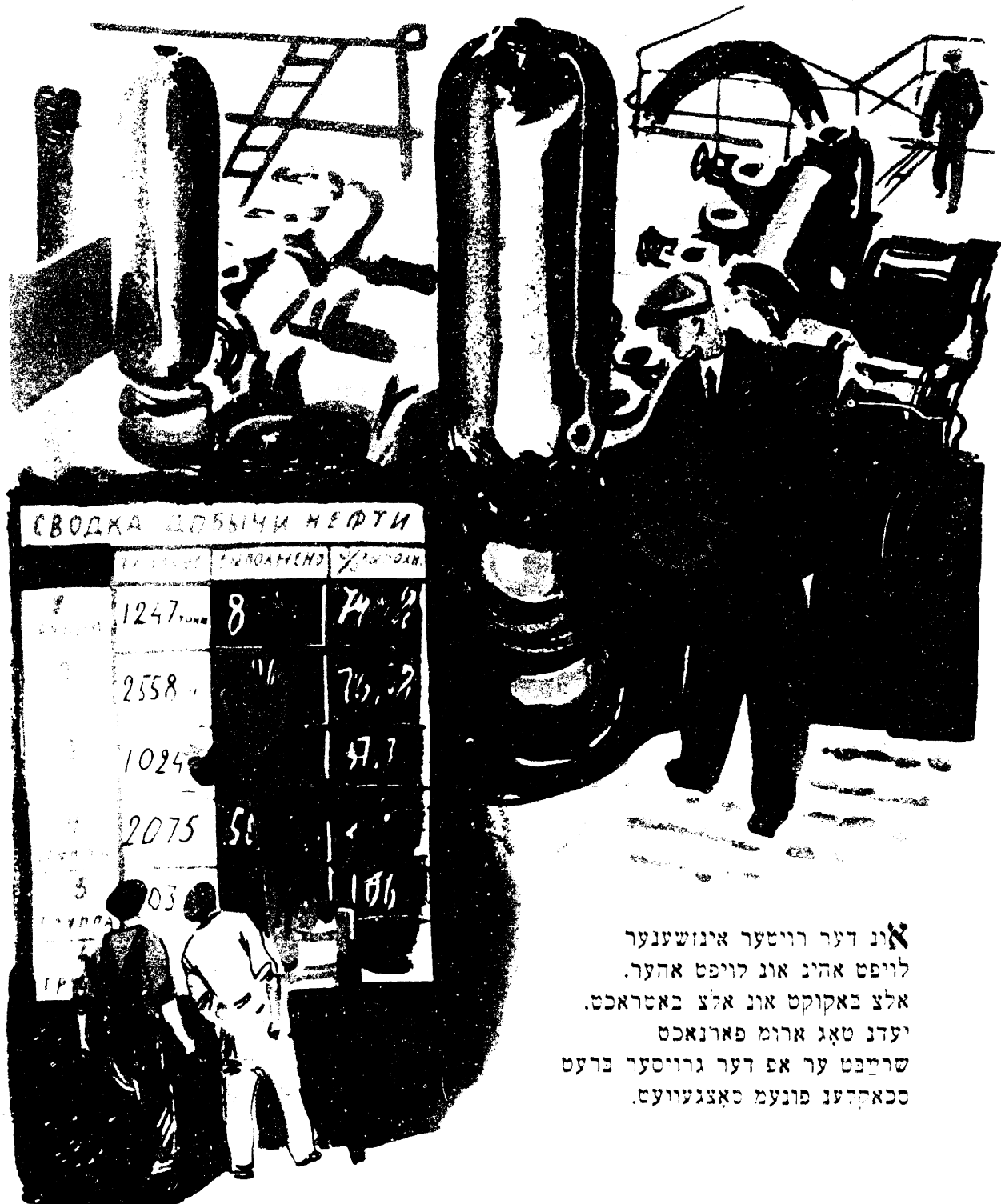
ל אנגע דערנ
 פארגראבן אינ דריערד,
 רינט דארט דער נאפט —
 גיט מע זעט, גיט מע הערט.
 גיסט זיך אינ פדיסט
 אינ ער בילקעט זיך דארט

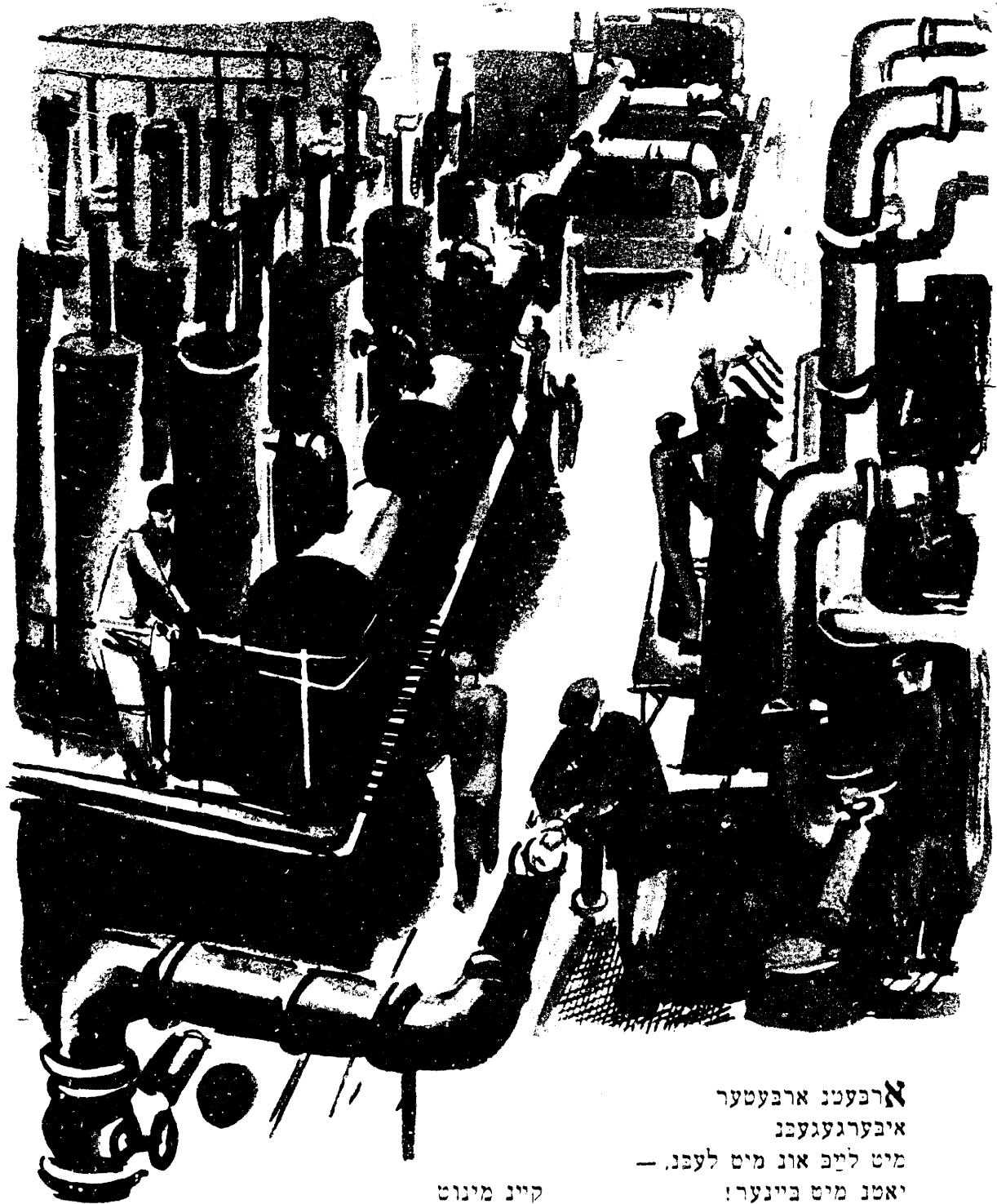
גיט אונדו נאפט
 און בענזין,
 קעראסינ,
 פאראפינ

— גיט אונדו טאנענ
 מיליאנען
 גיט אדער,
 יאס מער, יאס מער, —
 מיט דארפן קראפט.

פאבריקען, זאנאדען
 פאדערן נאפט,
 מאשינעס, איגאנטע
 פאדערן קראפט,
 זי שרייען און טאנענ

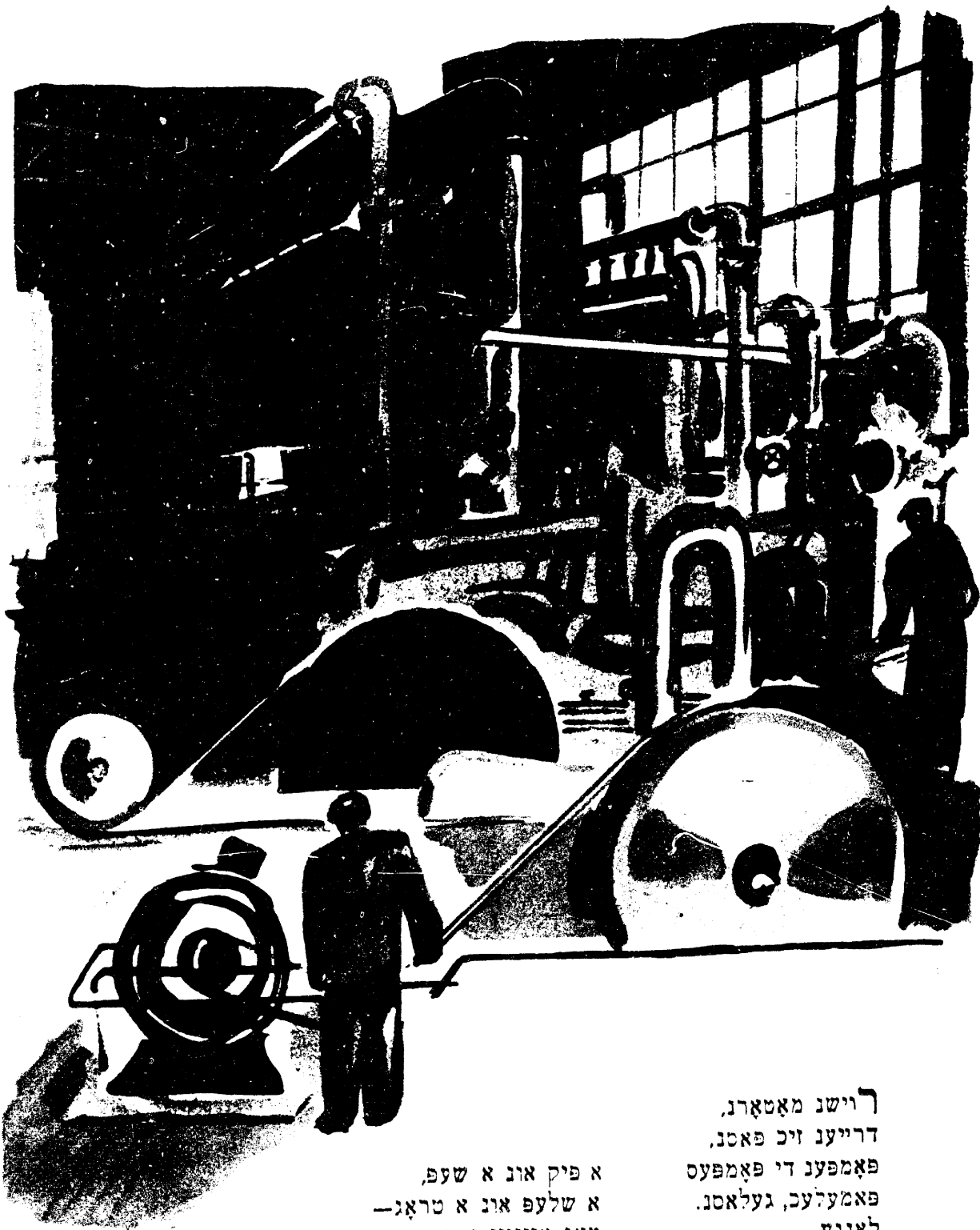
און דער גרויסער אינוועסטער
 לויפט אהין און לויפט אהער.
 אלץ פאקוקט און אלץ באטראכט.
 יעדן טאג ארום פארנאכט
 שרייבט ער אפ דער גרויסער ברעט
 סאקקעט פונעם סאציעוועט.

אַרבעטן ארבעטער
 איבערגעגעבן
 מיט ליב און מיט לעבן. —
 יאטן מיט ביינער!
 אפ צען פאַמפעס — איינער!
 און איינער אפ צוועלפ,
 און צווייג אפ דרעטיק,
 גייט דאָרט די ארבעט
 שלאָגלעריש. פליטיק.

קיין מינוט
 ניט גערוט:
 דאָ — א קוק,
 דאָרט — א רוק,
 דאָ — פארדרייט
 דאָרט — פארלייט.

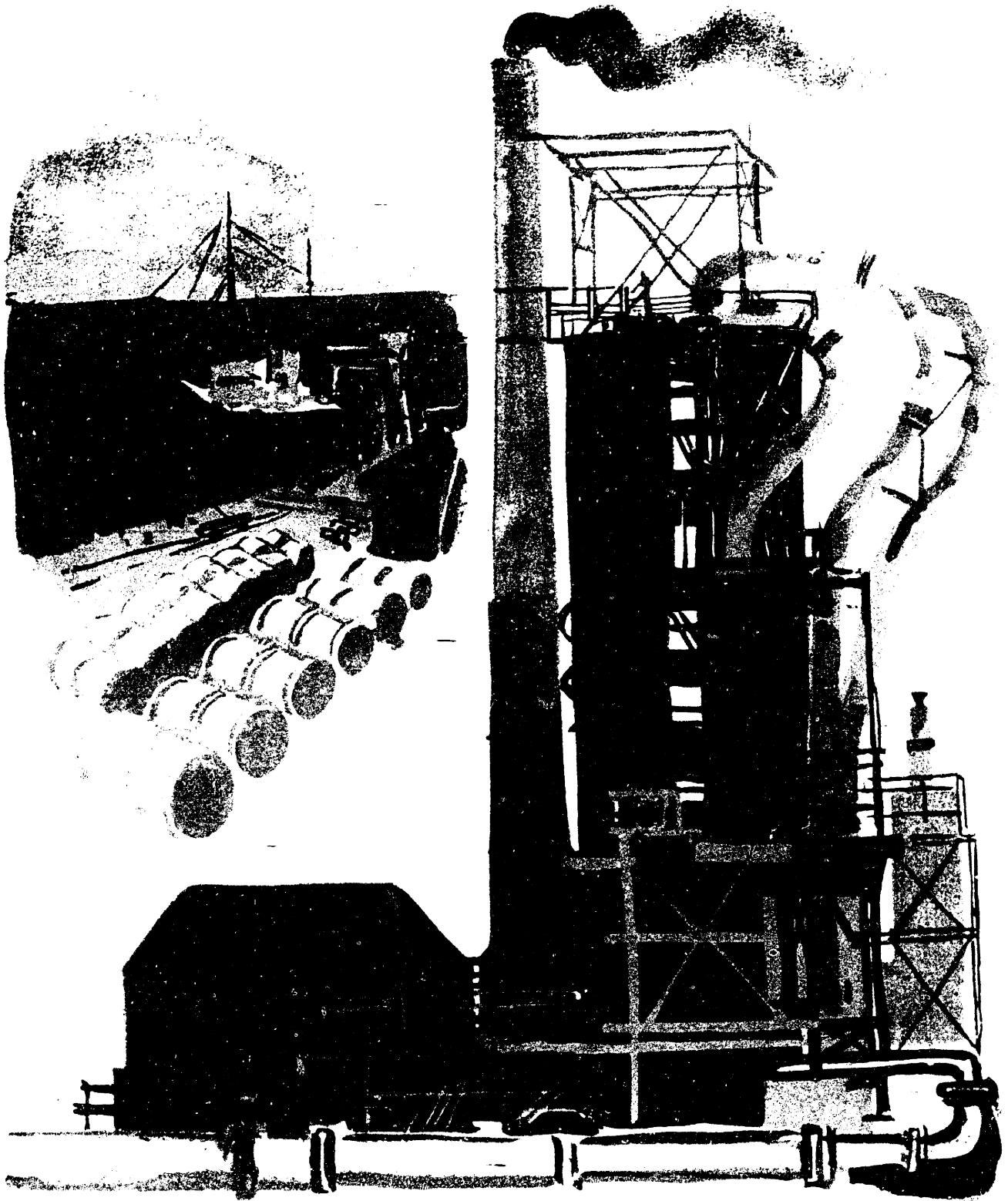
א שרויב ארויס,
 א שרויב ארמין,
 יעדער זאך
 זאל פינקטלעך זיין.

רײשנ מאַטאָרן,
 דרייען זיך פאסטן,
 פאַמפען די פאַמפעס
 פאמעלעך, געלאסטן.
 לאנגע
 שטאנגען
 דערלאנגען
 דעם נאפט,
 פיקן די טיפ
 און זייגן די זאפט.

א פיק און א שעפ,
 א שלעפ און א טראָג—
 טאָג אזויזוי נאכט
 און נאכט אזויזוי טאָג.
 א פיק
 און צוריק,
 א פיק
 און צוריק

נאכט אזויזוי טאָג
 און טאָג אזויזוי נאכט—
 מאַטאָרן אין פאסטן
 און פאַמפעס— אין שלאכט.

ניש איבערצוציילן:
 בענזין, קעראָסין,
 פאראפין, וואזעלין
 און פארשיידענע אילן.

און ער קאכט, אין ער זידט,
 און ער לויפט אין זאוואָד.
 פונעם נאפט וועט מען מאכען
 א מענגע מיט זאכען —

מאַטאַר טוט א הודע,
 די פאַמפע — א הודעה,
 סע שווינדלט די ראָד,
 דער נאפט איז געשמידט.

שטעלט מען א פאמפע אנדער
 און ווידער
 א דער,
 נאפט וועט זיך איצטער שוין גיסן
 און פליסן
 אהער.

פאראנען אן אייזע,
 דער נאפט זאל ניט פלייצן,
 סע זאל ניט אנטלויפן קיין טראָפן:
 מיט רערן מיט לאנגע
 די עפענונג פאנגען,
 פארצויען, פארשוויפן, פארשטאָפן.

טרעפט זיכ אמאל,
 אז דער גאז
 ווערט אינ קאט,
 אז דער גאז ווערט צערייצט,
 טרעכט ער דעם נאפט
 מיט א רייקער קראפט, —
 און סע שפריצט, און סע פלייצט.

בויערט און לעכערט
 א שיכט נאָכ א שיכט,
 געפייערט געדרייט
 אזוי לאנג,
 אזוי ברייט,
 ביז פונ טורעם צוט נאפט
 ווערט אן עפענונג גרייט.

טיפ אינ דער ערד
 אפ הונדערטער מעטער
 ליגט דער נאפט
 א שווארצער,
 א פעטער,
 דרייט זיכ אן עקבייער
 גיכ־אינדערגיכ.

אפ יעדער שפאן
פאראנען
טירעמס
הויסע, גרויסע —
דארט באקומט מען
נאפט ארויסעט.

דארט באמ יאמ
צי מיוזעכיצו
ליגט די גרויסע שטאָט באקו.
איז דארטניאָט
אין דער אַ שטאָט
אפ יעדער טראָט,

איר ווילט מיסטאָמע וויסן, ווי
סע ליגט די גרויסע שטאָט
באקו?
אין קאיוקאז איז פאראן
אזא מינ לאנד
אזערפידושאן.

נאפט

